

Onderwerp: **De Major-Minor structuur aan de RUG verder gedefinieerd - de omschrijving en roostering van de vrije minor**

In augustus heeft het College besloten de major-minor structuur breed in te voeren. Om tot invoering te kunnen overgaan moest er nog afstemming plaatsvinden over een aantal faculteitsoverstijgende aspecten (zie UR- document 05/167). In deze notitie wordt ingegaan op twee van deze aspecten te weten de definitie van de vrije minor en de roostering van de vrije minor.

De major-minor structuur verder gedefinieerd

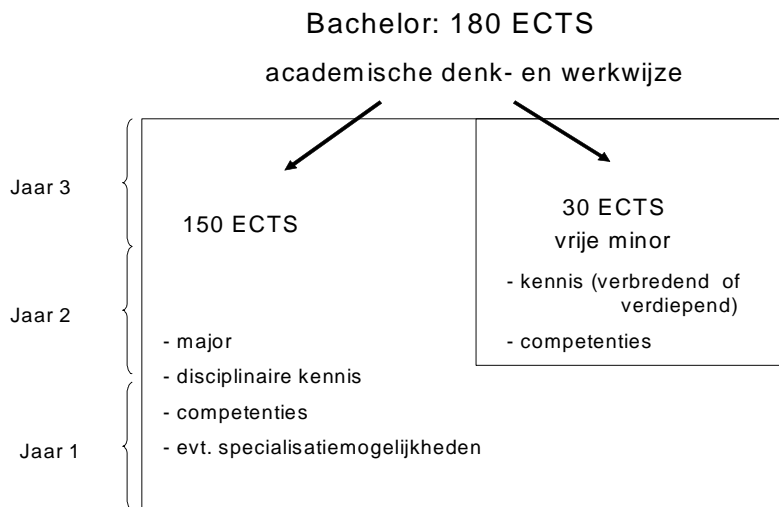
de omschrijving en roostering van de vrije minor

Introductie

In augustus heeft het College besloten de major-minor structuur breed in te voeren voor de bacheloropleidingen van de RUG. Hiervoor zijn toen kaders vastgesteld. De kaders geven de volgende tweedeling van de bachelor aan voor de major-minor structuur:

1. Het eerste stuk heeft een omvang van 150 ECTS en is vrij invulbaar voor de faculteiten met major-vakken, minoren en keuzeruimte. Het aanleren van een academische denk- en werkwijze is een integraal onderdeel van de invulling.
2. Het tweede stuk van 30 ECTS wordt ingevuld met een minor. Deze “vrije” minor kan de student invullen door een keuze te maken uit een, door de faculteit goedgekeurd, aanbod van algemene, faculteitsbrede of disciplinaire minoren. De doelstelling van de “vrije” minor is de student met andere ogen naar het kennisdomein van de eigen opleiding te laten kijken hetgeen bijdraagt aan verbreding, verdieping en relativering van dit domein. Het verleent specifieke competenties en daarmee het academisch niveau dat de student nodig heeft in de latere carrière.

Het is echter niet verplicht een minor buiten de eigen opleiding te kiezen. Die studenten die een kennisvermeerdering in de eigen discipline prefereren kunnen de vrije minor ruimte benutten voor verdere verdieping op het terrein van de major.

Figuur 1: De nieuwe bachelor structuur

In het document waarin de kaders worden beschreven (zie UR- document 05/167) wordt ook een Plan van Aanpak beschreven om te komen tot voorstellen voor en afstemming over de faculteits-overstijgende aspecten van deze structuur. Twee van deze aspecten zijn: a) de definitie van de vrije minor en b) de roostering van de vrije minor. Voor beide aspecten ligt nu een nadere invulling voor. Deze invulling wordt hieronder beschreven.

De omschrijving van de verbredende vrije minor

De minorcommissie heeft zich gebogen over de definitie van de vrije minor. Hierbij heeft de commissie zich in haar definitie beperkt tot de 30 EC pakketten die buiten de eigen opleiding worden gevolgd, *de verbredende vrije minor*. De invulling van de vrije minor met verdiepende vakken gerelateerd aan de major, *de verdiepende vrije minor*, wordt buiten beschouwing gelaten. De student zal deze verdere verdieping meestal nastreven via het volgen van specialisatie-minoren of zelf een eigen keuzepakket samenstellen. De goedkeuring van deze pakketten is dan ook de verantwoordelijkheid van de desbetreffende opleiding en/of faculteit net als de definitie en doelstelling van de specialisatie-minoren.

Tevens formuleert de minorcommissie geen competenties voor de vrije minor, aangezien dit begrippenkader nog niet doorgevoerd is aan de RUG, maar concentreert men zich op de doelstellingen en eindtermen van de verbredende vrije minor.

Dit heeft geleid tot de volgende *omschrijving voor de verbredende vrije minor*:

De verbredende vrije minor is een samenhangend onderwijspakket van 30 EC dat buiten de eigen opleiding wordt gekozen. In een minor maakt de student dus kennis met een (heel) ander vakgebied dan dat van de eigen opleiding.

Doelstelling van de verbredende vrije minor

Deze kennismaking met een ander vakgebied is een belangrijke grondslag voor het aanleren van een academische houding. Kennis van andere wetenschapsgebieden inclusief hun methodologie en benadering van kennis draagt namelijk bij aan verbreding, verdieping en relativisering van het kennisdomein van de eigen opleiding. Daarnaast verwerft men extra analytische vaardigheden door zich in betrekkelijk korte tijd in te werken in een ander wetenschapsdomein met de daarbij behorende problemen en oplossingen. Deze vaardigheden zijn van blijvende waarde voor de latere carrière als academicus en voor die van wetenschappelijk onderzoeker.

Eindtermen van de verbredende vrije minor

Dit betekent dat de verbredende vrije minor aan de volgende eindtermen moet voldoen:

- De student beschikt over enige theoretische en methodologische kennis en inzicht van een andere wetenschapsdiscipline.
- De student heeft geleerd hoe de verworven kennis van de andere wetenschapsdiscipline kan worden toegepast.
- De student heeft extra ervaring opgedaan met de algemene academische vaardigheden zijnde oordeelsvorming, communicatie en leervaardigheden.

Richtlijnen voor het opzetten van een verbredende vrije minor

Bij de bepaling van hun minorenaanbod dienen faculteiten dan ook de volgende richtlijnen te hanteren:

- de minor moet bestaan uit een samenhangend pakket van vakken
- de minor mag niet alleen een inleiding zijn in het betreffende vakgebied maar moet ook enige verdieping geven. Dit betekent dat een minor niet kan bestaan uit bijvoorbeeld 6 inleidende vakken
- wel mag de minor afgestemd zijn op de instroom en het daarbij behorende ingangsniveau (bijvoorbeeld een bètapakket voor alfastudenten en omgekeerd een alfpakket voor bètastudenten)
- een minor mag thematisch van opzet zijn
- bij aanschuifonderwijs is het van belang dat er geen onderscheid in niveau bestaat tussen de majorstudenten en de minorstudenten. Hiervoor is een inleidend college voor de minorstudenten vaak noodzakelijk. De opleiding dient bij de invulling van de vrije minor hier rekening mee te houden.

Soorten verbredende minoren

Op grond van het bovenstaande kunnen opleidingen vrije minorpakketten samenstellen:

- a) uit vakken/onderdelen van een specialisatie/variant binnen een opleiding (bijv. wetenschapsfilosofie)
- b) uit vakken/onderdelen van meerdere varianten binnen dezelfde opleiding (bijv. levenswetenschappen)
- c) op basis van een bepaald onderwerp – thema (bijv. vergrijzing)

De eerste twee soorten minoren vallen onder de categorie opleidingsminoren, de laatste onder de categorie thematische minor. Thematische minoren kunnen zowel binnen bepaalde bacheloropleidingen worden aangeboden alsook door verschillende bacheloropleidingen en/of faculteiten gezamenlijk.

Deze omschrijving van de minor met de bijbehorende richtlijnen is besproken met de portefeuillehouders Onderwijs van de faculteiten. Allen konden zich hierin vinden.

De roostering van de vrije minor

Met de portefeuillehouders is tevens overleg gevoerd over de roostering van de vrije minor. Daarbij is het in bijlage 1 toegevoegde stuk bediscussieerd. Uit de discussie bleek dat men een timeslot-systeem niet haalbaar acht. De noodzakelijke randvoorwaarden, opdat studenten alle vakken van een vrije minor kunnen volgen, zijn niet te realiseren zonder dat de major-programmering in de problemen komt.

Om toch studenten keuzevrijheid te bieden betekent dit dat een semester roostering overblijft. De voorkeur gaat hierbij uit naar semester 5 van de bachelor.

Een semesterroostering biedt veel voordelen zijnde:

- a) optimale keuzevrijheid voor de student
- b) een eenvoudig te realiseren internationale uitwisseling. Eigen studenten kunnen gemakkelijk een periode in het buitenland verblijven en voor buitenlandse studenten wordt de mogelijkheid gecreëerd om een half jaar een samenhangend, interessant pakket van vakken aan de RUG te volgen¹.
- c) Eenvoudige roostering. Er behoeft geen extra afstemming tussen faculteiten plaats te vinden.

Daarnaast hebben opleidingen waarbij het niet gewenst/mogelijk is een heel semester vrij te roosteren voor de major-student een terugvaloptie van een 15/15 roostering. Dit betekent 15 EC in de eerste helft van semester 3 (dus blok 3.1) en 15 EC in de laatste helft van het semester 5 (blok 5.2). Dit heeft enkel consequenties voor de bezettingsgraad van de minor, welke varieert per half semester.

Uit het overleg bleek dat voorsnog een meerderheid van de faculteiten zich kan vinden in deze roostering. Alleen de faculteiten Rechten en Letteren kunnen zich op voorhand niet met dit voorstel verenigen aangezien het de mogelijkheden van aanschuifonderwijs ernstig beperkt.

De faculteit Wiskunde en Natuurwetenschappen, de eerste faculteit die op het major-minor model overgaat, zal weliswaar een ander model hanteren (ondermeer vanwege het stadium van de curriculumontwikkeling) maar ziet wel mogelijkheden voor de eigen studenten om toch een vrije minor bij een andere faculteit te volgen. Bij deze faculteit is namelijk de vrije minor in het vierde (15 EC) en vijfde (15 EC) semester geroosterd. Daarnaast zit er in het vijfde semester keuzeruimte voor de student. Dit betekent dat een W&N student een groot

¹ Dit kan mogelijk studenten er toe overhalen ook de master-opleiding aan de RUG te volgen.

deel van de vrije minor regulier kan volgen. Dit is aldus de faculteit geen ideale situatie, maar gezien het feit dat er nauwelijks een student nominaal studeert, wel werkbaar.

Samenvatting

Op basis van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat:

- 1) Er nu een werkbare omschrijving voor de vrije minor is. Faculteiten kunnen op basis van de gedefinieerde randvoorwaarden bezig gaan met het opzetten van een minoraanbod.
- 2) Een roostering van de vrije minor in het vijfde semester, met alle daarbij behorende voordelen, door een meerderheid van de faculteiten gewenst is cq haalbaar wordt geacht. Een roostering van de minor in het vijfde semester zal dan ook als uitgangspunt worden gehanteerd voor de universiteitsbrede kaders van de major-minor structuur.

Bijlage 1: Roostering van de major-minor structuur

1. Inleiding

De RUG is van plan de major-minor structuur te gaan invoeren. Invoering van deze structuur betekent dat de student afhankelijk van zijn/haar interesses en verdere masterkeuze 30 EC naar eigen inzicht kan invullen. Deze invulling kan bestaan uit een zelf samengesteld pakket van vakken dat is goedgekeurd door een examencommissie of uit een door een opleiding/faculteit(en) samengesteld pakket.

Het welslagen van de major-minor structuur wordt bepaald door de mate waarin de student deze 30 EC daadwerkelijk vrij kan kiezen. De vrijheid van keuze staat of valt met de wijze van roostering van major- en minorvakken. De roostering is dus van groot belang voor een succesvolle invoering van de major-minor structuur. Hieronder wordt ingegaan op de opties/noodzakelijkheden voor roostering van de "vrije" minor en worden bijbehorende voorstellen voor aanpassing van het systeem gedaan.

2. Voorwaarden/wensen bij de roostering

Naast de keuzevrijheid van de student zijn er een aantal aspecten waar rekening mee moet worden gehouden om de invoering van de major-minor structuur succesvol en voor de faculteiten hanteerbaar te maken. Dit betreft de volgende onderwerpen:

- a) De roostering van de vrije minor heeft baat bij een standaard vakomvang van de minorvakken. Bij de overgang naar BaMa is afgesproken dat nieuwe vakken volgens een grootte van 5 EC of een veelvoud daarvan gepland zouden worden. Eenzelfde afspraak is gewenst voor alle "vrije" minorvakken.
- b) De faculteiten willen graag een groot deel van de minorvakken als aanschuif-onderwijs uitvoeren. Dit heeft consequenties voor het te kiezen roostermodel van de minor en de keuzevrijheid van de student.

Voorstel 1:

Om de roostering te faciliteren krijgen alle minorvakken een omvang van 5 EC of een veelvoud hiervan. Alleen bij hoge uitzondering mag men hier van afwijken.

3. Roostering minor

Voor de roostering van de minor moeten er tenminste twee keuzes worden gemaakt; ten eerste moet worden vastgelegd in welke semesters een student vrije minorvakken kan volgen en ten tweede moet worden bepaald hoe de minorvakken in een semester worden geroosterd. Hieronder worden twee versies uitgewerkt. De eerste betreft een spreiding van de minor over 3 semesters, de tweede het roosteren van de minor in een semester. Afhankelijk van de keuze voor een versie worden een aantal voorstellen neergelegd waarover de betrokkenen zich moeten uitspreken.

3.1 De gespreide minor

3.1.1 Spreiding over de jaren 1,2 en 3

Ten aanzien van de verdeling over de studie jaren is er al eens advies uitgebracht door de projectgroep Infrastructuur (onderdeel van de Stuurgroep bacheloropleidingen). Dit advies luidde de vrije minor te plannen in het 1^e en 2^e semester van het tweede jaar en het 1^e semester van het derde jaar van de Bachelor (10 EC per semester).

Deze opzet heeft de volgende voordelen:

- de vakken zijn over een langere periode gespreid.
- het maakt aanschuifonderwijs makkelijker te faciliteren dan bij blokkroostering.
- voor aanschuifminoren is niveauopbouw beter te verwezenlijken daar er meer ruimte komt om een vak te roosteren.

- de student kan door de langere periode vakken makkelijker herkansen en de minor als geheel voltooien.

Nadelen van deze spreiding liggen met name op het internationale vlak. Spreiding van de minor over het tweede en derde jaar bemoeilijkt namelijk internationale uitwisseling. RUG-studenten kunnen niet aaneensluitend een half jaar in het buitenland verblijven zonder vertraging op te lopen en uitwisselingsstudenten wordt het lastig gemaakt aantrekkelijke RUG-minoren volgen. Bij blokroostering (de vrije minor als 1 compleet semester geroosterd) treden deze problemen niet op.

Voorstel 1.2:

Op grond van het bovenstaande stellen we voor de vrije minor conform onderstaande figuur te roosteren.

Studiejaar	Semester 1	Semester 2
1	Major	Major
2	major/minor (20/10)	Major/minor (20/10)
3	major/minor (20/10)	Major

3.1.2 Spreiding binnen de semesters

Voorstel 2 geeft slechts een globale verdeling van de minorvakken over de semesters. Omdat faculteiten een verschillende spreiding van vakken in de semesters hanteren is een nadere precisering echter gewenst. Slechts dan kan de keuzevrijheid van de student worden gewaarborgd.

De meeste faculteiten gebruiken een half-semester indeling. Een paar faculteiten spreiden de vakken echter over het hele semester. Dit heeft consequenties voor de wijze waarop de minorvakken over de betreffende semesters kunnen worden verdeeld.

Ondanks het feit dat niet alle faculteiten een halfsemester-indeling hanteren wordt toch voorgesteld 5 EC aan minorvakken per half-semester te verroosteren. Dit heeft de volgende voordelen:

- a) Een 5 EC minorvak kan eventueel halverwege het semester getentamineerd worden. Dit faciliteert de spreiding van tentamens.
- b) Voor minorvakken die een omvang van 10 EC hebben kan het vak relatief simpel over het gehele semester worden geroosterd.
- c) Voor faculteiten die een semesterindeling hanteren en twee minorvakken van 5 EC aanbieden in een semester verdeelt men de 5 EC per half-semester over beide vakken². Deze faculteiten hoeven dus geen andere semesterindeling te gaan hanteren.

Bovenstaande geeft dan de volgende gedetailleerdere opzet voor de verdeling van de minorvakken met de verschillende, toegestane invullingen.

² Dit kan zelfs worden toegepast als de vakken geen 5 EC omvang hebben. Een half-semester tentamen is dan echter problematischer en beide minorvakken samen moeten wel een omvang van 10 EC hebben.

Optie 1; de minorvakken worden serieel, na elkaar geroosterd

Studiejaar	Semester 1, eerste helft	Semester 1 Tweede helft	Semester 2 eerste helft	Semester 2 tweede helft
1				
2	Minorvak 1 (5EC)	Minorvak 2 (5EC)	Minorvak 3 (5 EC)	Minorvak 4 (5EC)
3	Minorvak 5 (5EC)	Minorvak 6 (5EC)		

Of

Optie 2; grotere minorvakken die over een heel semester worden geroosterd

Studiejaar	Semester 1, eerste helft	Semester 1 Tweede helft	Semester 2 eerste helft	Semester 2 tweede helft
1				
2	Minorvak 1 (5EC)	Minorvak 1 (5EC)	Minorvak 2 (5 EC)	Minorvak 3 (5EC)
3	Minorvak 4 (5EC)	Minorvak 4 (5EC)		

Of

Optie 3; minorvakken worden parallel aan elkaar in een semester geroosterd

Studiejaar	Semester 1 eerste helft	Semester 1 tweede helft	Semester 2 eerste helft	Semester 2 tweede helft
1				
2	Minorvak 1 en 2 (5EC)	Minorvak1 en 2 (5EC)	Minorvak 3 en 4 (5 EC)	Minorvak 3 en 4 (5EC)
3	Minorvak 5 en 6 (5EC)	Minorvak 5 en 6 (5EC)		

Voorstel 1.3 (verfijning voorstel 2):

- a) Een halfsemester roostering van 5 EC voor minorvakken te gaan hanteren.
- b) Tentamens waar mogelijk per half semester af te nemen.

3.1.3 Minorroostering in de week

Voor de roostering van de minorvakken in een studieweek zijn er verschillende opties. Dit zijn:

- 1) De roostering wordt vrij gelaten en iedere faculteit roostert de minorvakken daar waar het de opleiding/faculteit het beste uitkomt.
- 2) Men gaat een timeslot hanteren conform de opzet bij Utrecht.
- 3) De minorvakken worden op vaste tijden in de week gegeven (model Twente).

De verschillende opties met de daarbijbehorende consequenties worden hier onder op een rij gezet.

1. Vrije roostering

Bij vrije roostering is de opleiding vrij de minorvakken op elk willekeurig moment in de week aan te beiden. Dit betekent dat er geen afstemmingsproblemen tussen opleidingen ontstaan wat de

roostering betreft. Echter de kans dat een student alle minorvakken kan volgen zonder majorvakken te missen is zeer gering. Dit betekent dat een student de meeste minoren niet zal kunnen volgen en dat de keuzevrijheid aanzienlijk wordt ingeperkt.

2. Een timeslotsysteem

Een timeslot systeem verdeelt de week in verschillende delen waarmee men een overlap van verschillende colleges voorkomt. Door te zorgen dat alle opleidingen dit timeslotsysteem hanteren kunnen er mogelijkheden voor het volgen van minoren worden gecreëerd terwijl tegelijkertijd ook aanschuifonderwijs mogelijk is. Dit werkt als volgt:

- De week wordt verdeeld in bijvoorbeeld vijf timeslots (A, B, C, D en E) conform het voorbeeld van Utrecht (zie figuur).
- De minoren worden evenredig over de timeslots verdeeld.
- Iedere opleiding/faculteit geeft aan welk(e) timeslot(s) men vrij roostert voor het volgen van minor-onderwijs.
- De student kiest uit het minoraanbod een minor die in het vrije timeslot valt.

	Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag
9.00 – 10.45	A1	B1	A4	C6	D4
11.00 – 12.45	A2	B2	A5	C7	D5
13.15 – 15.00	C1	C4	D1	B3	D6
15.15 – 17.00	C2	C5	D2	B4	D7
17.15 – 19.00	C3	A3	D3	B5	D8
19.15 – 21.00	E1	E2	E3	E4	E5

Zo kan een student die geen major-colleges heeft in bijvoorbeeld timeslot B, een keuze maken uit alle minoren die in dit timeslot worden gegeven.

Voordelen van het timeslotsysteem:

- a) Er kan met aanschuifonderwijs worden gewerkt. Door de combi (major/minor)-colleges in een specifiek timeslot te plaatsen kunnen zowel de eigen studenten als die studenten die in dit timeslot geen major-onderwijs hebben het vak volgen.
- b) Studenten kunnen zeker minoren volgen.
- c) Gezien het aantal contacturen van colleges is het wellicht mogelijk één timeslot voor iedere opleiding aan te wijzen als minorruimte (bijvoorbeeld het avondslot E in de tabel). Hierdoor wordt de keuzevrijheid van de student verruimd.

Nadelen zijn:

- a) De minorkeuzevrijheid voor de student is nog steeds beperkt, echter niet in een dergelijke mate als bij een compleet vrije roostering.
- b) De faculteiten/opleidingen zijn niet meer vrij in hun collegetijden.
- d) Anderhalf jaar lang moeten de timeslots van de minorvakken en daarmee van de majorvakken vast liggen voor student en opleiding.

Om het timeslotsysteem te faciliteren moeten er tevens duidelijke afspraken worden gemaakt over:

- de start- en eindtijden van colleges/timeslots
- het aantal timeslots en de omvang van de verschillende timeslots

Dit laatste wordt sterk bepaald door het aantal benodigde en de grootte van collegeruimtes en de uren dat men deze ruimtes nodig heeft. Dit vergt nog enig puzzelwerk dat het beste in overleg met de roosteraars kan worden uitgevoerd.

3. Aparte roostering van minorvakken

De laatste optie is bepaalde dagdelen van de week toe te wijzen aan het minoronderwijs. Dit is wat Twente toepast. In Twente ziet de weekindeling er globaal als volgt uit:

- De week is verdeeld in tien dagdelen.
- Er zijn 4 dagdelen gereserveerd voor de majorvakken, 3 dagdelen voor aparte minorvakken en 3 dagdelen waarop combi-onderwijs kan worden gegeven.

Deze verdeling is gebaseerd op het feit dat in Twente de minor, met een omvang van 20 EC, is geplaatst in het eerste semester van het derde jaar. Voor onze situatie (10 EC per semester) zal een andere verdeling van de dagdelen over major-, minor- en combi-vakken moeten worden toegepast.

Daarnaast worden in Twente een aantal minorvakken separaat gegeven en niet als aanschuifonderwijs, vandaar de aparte roostering van minordagdelen. Deze kunnen eventueel ook als combi-momenten worden ingezet.

Het systeem van Twente kan ook in Groningen worden toegepast. Dit systeem faciliteert gedeeltelijk aanschuifonderwijs. Echter met dit systeem is er beperkte ruimte voor combi-momenten hetgeen de roosteropties voor grote combi-hoorcolleges beperkt³ (zie ook de analyse van Rechten).

De keuzevrijheid van studenten is groot met dit systeem omdat op het tijdstip dat alle minorvakken worden gegeven de student geen major-colleges heeft. (NB Dit geldt zelfs voor de combi-momenten zolang het combivak onderdeel is van een ander studiejaar dan het jaar waarin de student zich bevindt.)

Ervaringen met de verschillende weekrooster-opties

1. Vrije roostering

De vrije roostering is door Utrecht toegepast bij de invoering van het major-profileringsruimte systeem. Dit bleek echter op grond van genoemde nadelen niet te werken waardoor studenten nauwelijks keuzevakken volgden buiten de eigen opleiding. Met andere woorden een vrije roostering verhindert een succesvolle invoering van de major-minor structuur (zie bijlage 1).

2. Timeslotsysteem Utrecht

Nu past Utrecht sinds kort een timeslotsysteem toe. Wat betreft het volgen van minoren kan men vanwege de omvang van de minoren nog niet zien of dit beter functioneert. Wel heeft men geconstateerd dat er veel meer keuzevakken buiten de eigen opleiding worden gevolgd. Dit is een eerste indicatie dat een timeslotsysteem studenten het makkelijker maakt buiten het eigen gebied te gaan kijken en dus minoren te gaan/kunnen volgen.

3. Systeem Twente/aparte roostering minorvakken

Bij Twente loopt dit systeem al een aantal jaren en aldus de minorcoördinator succesvol. Studenten volgen zonder extra studievertraging de minoren. Dit systeem is echter lastiger inpasbaar aan de RUG vanwege de grootte van de studentenstromen, de mate van aanschuifonderwijs die gewenst is, de ingewikkelder logistiek en het aantal minoren. Alleen als faculteiten bereid zijn minorvakken separaat aan te bieden, zal dit systeem optimaal werken.

Voorstel 1.4:

- Gezien de voor- en nadelen het timeslotsysteem van Utrecht te kiezen voor de minorroostering.
- In overleg met de roosteraars het timeslotsysteem nader uit te werken (aantallen timeslots, grootte timeslots, plaats timeslots en de aanvangs- en eindtijden)

³ Dit probleem kan gedeeltelijk verholpen worden door de combi-momenten voor de verschillende faculteiten/opleidingen te laten variëren. Maar dan wordt eigenlijk het timeslotsysteem van Utrecht weer gehanteerd.

3.2 De 1 semesterroostering

3.2.1 De keuze voor een semester

Een geheel andere optie is het roosteren van de vrije minor in een semester. Door dit te doen worden de volgende voordelen behaald:

- a) Internationalisering en uitwisseling van studenten wordt optimaal gefaciliteerd. Studenten kunnen op deze wijze eenvoudig een half jaar naar het buitenland. Daarnaast worden minorpakketten makkelijker toegankelijk voor buitenlandse studenten doordat deze in een aangesloten blok kunnen worden gevolgd.
- b) De student heeft maximale keuzevrijheid. Er worden geen major-vakken in het semester gepland dus er treden geen roosterconflicten op tussen major- en minorvakken.

Nadelen met betrekking tot de roostering in een semester zijn:

- a) beperkingen voor het aanschuifonderwijs zijn onvermijdelijk. Gedeeltelijk zal dit nog kunnen worden gerealiseerd echter een deel van de minor zal als apart onderwijs moeten worden gegeven.
- b) Doordat voor de minor een niveauopbouw gewenst is, wordt een semester-roostering van een vak vrijwel onmogelijk. Dit betekent dat ook die opleidingen die een semester-roostering gebruiken een half semester roostering moeten gaan hanteren. Daarnaast zal het aanschuifonderwijs verder beperkt worden.

Bij keuze voor een één-semesterroostering ligt het voor de hand het eerste semester van het derde jaar als vrije minor semester aan te wijzen. Op deze wijze heeft de student die naar het buitenland wil een redelijke bagage wat betreft kennis en vaardigheden. Het kiezen voor het tweede semester van het derde jaar ligt minder voor de hand daar de student dan de bachelorfase moet afronden hetgeen vaak met een major-gerelateerd project gepaard gaat.

Voorstel 2.1:

Het eerste semester van het derde jaar als vrije minor semester te roosteren.

3.2.2 Facilitering faculteiten/opleidingen

De keuze voor een één-semester roostering houdt in dat aanschuifonderwijs slechts beperkt kan worden toegepast. Een aantal vakken zal dus apart voor de vrije minor-studenten moeten worden gegeven. Voor een faculteit of opleiding zal dit over het algemeen slechts interessant zijn indien een aanzienlijk aantal minor-studenten deze vakken volgen. Dit betekent dat een faculteit of opleiding zicht moet hebben op het aantal instromende minor-studenten.

De manier om dit te bereiken is een voorinschrijving voor de vrije minor te hanteren. Een dergelijk systeem wordt ook door de universiteit Twente gebruikt. Het systeem kan als volgt functioneren:

- a) Er is een website waarop de student zich kan oriënteren op de verschillende minoren. Daarnaast wordt er een minorenmarkt georganiseerd die de student verdere informatie verschaft over de minoren waarin hij/zij geïnteresseerd is.
- b) Na de minorenmarkt kan de student zich inschrijven voor de minor van zijn/haar keuze. Deze inschrijving staat voor een bepaalde tijd open.
- c) Na het verstrijken van de inschrijfperiode kan worden gekeken hoeveel studenten zich hebben ingeschreven en of de opleiding op basis hiervan de minor laat doorgaan.
- d) De minoren met een voldoende aantal studenten kunnen worden geroosterd. De studenten die zich hebben ingeschreven voor een minor die niet doorgaat kunnen een keuze maken uit het wel gerealiseerde aanbod.

Bij invoering van dit systeem moet wel duidelijk worden aangegeven wat het minimum- aantal studenten is voor een minor en moet de student op de hoogte zijn dat eventueel niet de eerste keuze gevolgd kan worden. Tevens moet de inschrijving bindend zijn. De student kan niet achteraf besluiten alsnog een andere minor te gaan doen.

Bovengenoemd systeem kan ook worden toegepast bij een spreiding van de vrije minor over verschillende semesters. Doordat de instroom in een vrije minor bekend is, kan de roostering hierop anticiperen.

Voorstel 2.2:

- a) Bij roostering van de vrije minor in een semester een voor-inschrijfsysteem in te voeren.
- b) Een voor-inschrijfsysteem hoe dan ook in te voeren.

3.2.3 Het timeslotsysteem

Hoewel een timeslotsysteem geen vereiste is bij de roostering van de vrije minor in een semester kan het toch handig zijn dit in te voeren en vakken conform dit systeem te roosteren. Dit geeft studenten namelijk de keuze om naast de minorvakken eventueel nog andere vakken te volgen die in een ander timeslot vallen.

Voorstel 2.3:

Zie voorstel 1.4.

Samenvatting/Besluitvorming

Om de invoering van de major-minor structuur succesvol te maken moet over de onderstaande voorstellen consensus worden bereikt. Dit zijn:

1: Om de roostering te faciliteren krijgen alle minorvakken een omvang van 5 EC of een veelvoud hiervan. Alleen bij hoge uitzondering mag men hier van afwijken.

Vervolgens een keuze te maken uit gespreide roostering of 1 semester roostering dus

1.2: De vrije minor conform onderstaande figuur te roosteren;

Studiejaar	Semester 1	Semester 2
1	Major	Major
2	major/minor (20/10)	Major/minor (20/10)
3	major/minor (20/10)	Major

of

2.1: Het eerste semester van het derde jaar als vrije minor semester te roosteren.

Bij keuze voor 1.2 te besluiten over 1.3 en 1.4 en eventueel 2.2 (zie hieronder voor 2.2).

1.3 (verfijning van 2):

- a) Een half-semester roostering van 5 EC voor minorvakken te gaan hanteren.
- b) Tentamens waar mogelijk per half semester af te nemen.

1.4:

- a) Gezien de voor- en nadelen het timeslotsysteem van Utrecht te kiezen voor de minorroostering.
- b) In overleg met de roosteraars het timeslotsysteem nader uit te werken (aantallen timeslots, grootte timeslots, plaats timeslots en de aanvangs- en eindtijden)

Bij keuze voor 2.1 te besluiten over 2.2 en 2.3.

2.2:

- a) Bij roostering van de vrije minor in een semester een voor-inschrijfsysteem in te voeren.
- b) Een voor-inschrijfsysteem hoe dan ook in te voeren.

2.3: Zie 1.4

Overzicht keuzes:

